

satte sig han, och hans män nu akterlinorna löste,
stego så själva ombord och vid årorna satte sig neder.
Förlig och gynnande vind strålögda Athene dem sände,
vinande västan, som susade fram över blånande havet.
Och sina vänner Telemachos bjöd med befallande stämma
fatta i stänger och tåg, och hans maning lydde de alla.
Masten av furu de lyftade upp och den ställde i hålet
ned genom mitteltoften och fast den med vanterna gjorde,
hissade skinande seglet så upp med repen av oxhud.
Vinden i seglet for smattrande in, och böljan kring stäven
svallande hävdes och brusade starkt för det gående skeppet,
och i en ilande fart uppå böljorna lopp det sin bana.
Nu allt tågverk bundo de upp på det ilande, svarta
skeppet och satte fram bålar med vin, till bräddarna fyllda,
gjutande dryckesoffer därav åt de evige gudar,
främst av alla likväl åt Zeus' strålblickande dotter.
Natten gick hän, och det grydde till dag, och de seglade ständigt.
